Súd:	Okresný súd Ružomberok
Spisová značka:	2C/234/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5915206401
Dátum vydania rozhodnutia:	15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Branislav Klukoš
ECLI:	ECLI:SK:OSRK:2016:5915206401.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Branislavom Klukošom, v právnej veci navrhovateľky: P. Q. - J., nar.XX.X.XXXX, bytom T. XXXXX, XXX XX T. L. T., právne zastúpenej JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom Mierová 1725, Čadca, proti odporcovi: I. C., nar.X.X.Z., bytom J. XX, XXX XX B. P., právne zastúpenému JUDr. Jiřím Martausom, advokátom so sídlom 1.mája 113/19, Liptovský Mikuláš, v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný ospravedlniť sa navrhovateľke P. Q. - J., nar.XX.X.XXXX, bytom T. XXXX, XXX XX T. nad T. písomnou formou na jej adresu, ako aj ústnou formou na uvedenej adrese za uvedenie nepravdivých skutočností o jej osobe do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku v nasledovnom znení:

„Týmto sa ospravedlňujem za uvedenie nepravdivých skutočností, ktoré som o Vás uviedol, a to, že ste piča, nech idete do piči, a že ste sa mi vyhrážali, že mi poškodíte lak na mojom motorovom vozidle Volkswagen Pasat.“

Súd konanie o nároku navrhovateľky na uplatnenie trov právneho zastúpenia v priestupkom konaní vo výške 545,10 eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 11.9.2015 z uvedenej sumy až do zaplatenia zastavuje.

Po právoplatnosti rozhodnutia v tejto časti bude uvedený nárok navrhovateľky postúpený Okresnému úradu Ružomberok, odbor všeobecnej vnútornej správy na ďalšie konanie.

Súd návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti zamieta.

O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.11.2015 sa navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť ospravedlniť sa navrhovateľke písomnou formou na jej adresu ako aj ústnou formou na uvedenej adrese za uvedenie nepravdivých skutočností o jej osobe do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku v nasledovnom znení: „Týmto sa ospravedlňujem za uvedenie nepravdivých skutočností, ktoré som o Vás uviedol, a to, že ste piča a nech idete do piče a že ste sa mi vyhrážali, že mi poškriabete lak na mojom motorovom vozidle Volkswagen Passat“, uložiť povinnosť odporcovi zaplatiť navrhovateľke nemajetkovú ujmu vo výške 100,- eur s príslušenstvom, nahradiť navrhovateľke cestovné vo výške 400,- eur s príslušenstvom, ako aj trovy právneho zastúpenia v priestupkovom konaní a náhrady trov tohto konania.

Navrhovateľka návrh po skutkovej stránke odôvodnila tým, že dňa 20.4.2015 okolo 15.45 hod. bola v obci Bešeňová na parkovisku pred obchodným domom Coop Jednota. Na uvedené parkovisko prišla spolu so sestrou M. C. a neterou K. E. za účelom stretnutia s I. C. ml., manželom jej sestry M. ohľadom vyriešenia otázky bývania. K. E. po chvíli vyslali do domu č. XX v obci J. zistiť, či je I. C. ml. doma, nakoľko sa chcela s ním ako aj jej matka porozprávať. I. C. ml. však doma nebol, ale z domu vyšiel I. C. st. a prišiel za nimi na parkovisko, kde im povedal, že ho jeho syn I. C. ml. oklamal a povedal, že jej sestra nemôže ísť k nim bývať, pretože dom č. XX v obci J. nevlastní on, ale jeho otec a ten si neželá, aby tam navrhovateľkina sestra bývala. Po rozhovore s I. C. st. spolu so sestrou a neterou odišli k domu č. XX nachádzajúcemu sa tiež v obci J.. Keď vystúpila z motorového vozidla a podišla k bráne domu č. XX, prešiel okolo nich na motorovom vozidle I. C. ml., ktorý sa po pár metroch otočil a vrátil sa k domu č. XX, kde sa zdržiavali. Keď dorazil k domu č. XX, stiahol okno na motorovom vozidle a začal jej zovretou päsťou a nadávať jej: „Ty piča, máš po piči, do piče a do tej chalupy tvojej Ti jebnem bombu“. Následne zavolala na políciu, nakoľko sa ho veľmi zľakla a I. C. ml. sa od toho okamihu začala báť. I. C. ml. uvedené okolnosti poprel a na polícii uviedol, že mu ona nadávala a vyhrážala sa mu, že mu poškriabe lak na jeho motorovom vozidle, v dôsledku čoho bola obvinená zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Predmetné konanie bolo vedené na Okresnom úrade Ružomberok - odbor všeobecnej vnútornej správy č. P 188/2015-OU-RK-OVVS-2015/51094-6. Dňa 7.9.2015 jej bolo z Okresného úradu Ružomberok doručené rozhodnutie, ktorým sa priestupkové konanie voči nej zastavilo. Vyššie uvedené skutočnosti sa jej hlboko dotkli, urazili a ranili. I. C. urážkami na jej osobu zasiahol do jej práva na ochranu osobnosti, života, zdravia a občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, v dôsledku čoho má nárok na primerané zadosťučinenie v zmysle ust. § 13 Občianskeho zákonníka. V jej prípade sú splnené všetky zákonné predpoklady na priznanie nemajetkovej ujmy, a to existencia zásahu (znevážení jej osoby), ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a ktorý spočíva v porušení alebo ohrození jej osobnosti, a to vo fyzickej ako aj morálnej integrite. Požiadala súd, aby aplikoval § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko bola v značnej miere znížená jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti. S poukazom na uvedené skutočnosti je preto v jej prípade naplnený zákonný predpoklad pre priznanie nároku a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázala aj na judikát Najvyššieho súdu Českej republiky SR/3/2013, ktorý uvádza, že platná úprava neustanovuje medze zadosťučinenia za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti formou náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súdy preto musia v každom jednotlivom prípade vychádzať z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý vzhľadom na zásadu ústnosti súdneho konania je uvedený priamo na pojednávaní. Podotkla, že finančné zadosťučinenie za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti možno priznať, pokiaľ nebolo postačujúce morálne zadosťučinenie v prípade, že došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby a jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Vzhľadom na príbuzenský vzťah s odporcom žiadala nemajetkovú ujmu vo výške 100,- eur. Navrhovateľka ďalej v odôvodnení svojho návrhu uviedla, že v súčasnej dobe žije v Nemecku, pričom v dôsledku prejednania priestupku voči jej osobe bola nútená pricestovať na územie Slovenskej republiky do Čadce, aby sa následne so svojím právnym zástupcom zúčastnila prejednaní priestupkov konaných na Okresnom úrade v Ružomberku, a to dňa 15.7.2015 a 24.8.2015. Z tohto dôvodu si preto uplatnila náhradu cestovného vo výške 400,- eur, pretože s Obeurselu do Čadce je to 1030 km, čo predstavuje na jednu cestu tam aj naspäť sumu 200,- eur. Nakoľko konanie o priestupku, ktorého sa mala dopustiť, bolo rozhodnutím Okresného úradu Ružomberok zo dňa 24.8.2015 zastavené, tiež si uplatnila voči odporcovi aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 545,10 eur. Dňa 31.8.2015 zaslala odporcovi posledný pokus o zmier - výzvu na zaplatenie, v ktorom ho vyzvala, aby jej najneskôr do 10.9.2015 uhradil sumu vo výške 1.045,10 eur titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov právneho zastúpenia, avšak odporca jej doposiaľ požadovanú sumu neuhradil.

Odporca sa písomne k podanému návrhu nevyjadril.

V súlade s ust. § 101 ods. 2 OSP súd konal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 18.1.2016 v neprítomnosti navrhovateľky a odporcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom pojednávania sa zúčastnili ich právni zástupcovia.

Právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní v plnom rozsahu zotrval na podanom návrhu. Uviedol, že v rámci priestupkového konania boli riešené dva skutkové stavy. Prvý ten, že mala navrhovateľka nespravodlivo obviniť odporcu zo spáchania priestupku, toto nebolo navrhovateľke preukázané a konanie bolo zastavené. Pokiaľ sa týka druhého skutku, ohľadom tohto priestupku bol povinný odporca uniesť dôkazné bremeno, a teda preukázať, že sa mu mala navrhovateľka vyhrážať, že mu poškriabe

lak a nakoľko tieto dôkazy nepredložil, správny orgán konanie zastavil, pretože sa nepodarilo preukázať spáchanie priestupku navrhovateľke. K trovám právneho zastúpenia v správnom konaní uviedol, že správny orgán môže uložiť aj povinnosť nahradiť trovy konania účastníkom, ak vznikli, avšak v tom čase bol odporca v postavení svedka, a teda nebolo možné, aby správny orgán zaviazal svedka na náhradu trov, ktoré vznikli v priestupkovom konaní v prospech navrhovateľky. Na námietky právneho zástupcu odporcu, že navrhovateľka mala dvakrát prísť na Slovensko kvôli pojednávaniu, uviedol, že z čestného prehlásenia navrhovateľky vyplýva, že táto vykonala dve cesty, 15.7.2015 sa nezúčastnila pojednávania, avšak musela vycestovať z Nemecka do Čadce kvôli porade s ním, čiže pojednávania sa nezúčastnila.

Právny zástupca odporcu vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že odporca popiera návrh čo do dôvodu aj výšky. Podaným návrhom si navrhovateľka uplatnila náhradu cestovných nákladov za cestu z Nemecka na Slovensko dvakrát vo výške 400,- eur a trovy priestupkového konania vo výške 545,10 eur. Nakoľko sa jedná o trovy správneho konania, bolo povinnosťou správneho orgánu v zmysle § 31 ods. 1 Správneho poriadku o týchto trovách rozhodnúť v správnom konaní, a teda o tomto mal rozhodnúť správny orgán. Je neprípustné, aby o trovách správneho konania rozhodol súd v občianskom súdnom konaní. Odporca poprel výšku cestovných nákladov, ktoré si uplatnila navrhovateľka za cestu dvakrát z Nemecka na Slovensko a späť, t.j. že sa mala zúčastniť pred správnym orgánom dvoch konaní, nakoľko zo samotného odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu vyplýva, že navrhovateľka bola prítomná iba na jednom pojednávaní z dvoch, nakoľko dňa 15.7.2015, napriek tomu, že jej bolo doručené predvolanie, sa pojednávania nezúčastnila a tohto pojednávania sa zúčastnil iba jej právny zástupca. Pokiaľ ide o zásah do práva na ochranu osobnosti odporcu zo strany navrhovateľky, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/180/2007, z ktorého rozhodnutia vyplýva, že zásah do práva na ochranu osobnosti nie je intenzívny a spôsobilý, ak neboli zverejnené dané informácie na verejnosti, pričom poukázal na tú skutočnosť, že písomnosti nachádzajúce sa v správnom spise sa nezverejňovali a osoby, ktoré sa s nimi oboznámili, sú povinné zachovávať povinnosť mlčanlivosti. Ďalej doplnil, že odporca spochybňuje tvrdenie navrhovateľky, že by sa nebola dopustila skutku, že sa mu vyhrážala, že mu poškriabe lak, tak ako to uzatvoril správny orgán. Priestupkové konanie bolo uzatvorené nie z dôvodu, že sa skutok nestal, ale že nebolo preukázané spáchanie skutku navrhovateľke, teda ak sa cíti navrhovateľka dotknutá tým, že bola nepravdivo obvinená z priestupku, ktorý nespáchala, mal za to, že samotné rozhodnutie správneho orgánu predstavuje satisfakciu, ktorá je spôsobilejšia vyvážiť túto ujmu, ako samotné písomné ospravedlnenie, ktoré požaduje navrhovateľka od odporcu.

Navrhovateľka na pojednávaní konanom dňa 15.2.2016 uviedla, že v plnom rozsahu trvá na podanom návrhu. Doplnila, že má doposiaľ z konania odporcu strach. Vtedy, keď sa jej vyhrážal, stiahol okienko, mal zlostný výraz v očiach. Je to všetko za to, že sa zastala jeho matky, nakoľko jej nezákonne predal dom a teraz nemá kde bývať, pričom býva u nich v Kalinove. Ona sa musela zrieknuť aj kaderníctva, ktoré mala v nájme, toto prestala prevádzkovať a býva tam odporcova matka. Veľmi sa jej to dotklo, že ju takto odporca urazil, za to, že sa zastala jeho matky. Na otázky samosudcu uviedla, že v čase, keď sa jej mal odporca vyhrážať, tam bola jeho matka a jeho sestra, pričom sa vtedy akurátne rozprávali, že pôjdu navštíviť pani G.. Prítomný pri nich nikto iný nebol, avšak v blízkosti bol nejaký stánok, kde bol pán G. D. a potom neskôr prišla aj pani G., pričom nevedela uviesť, či to počuli, ale mohlo sa stať, že vyhrážky odporcu počuli. Navrhovateľka predložila súdu aj potvrdenie o lekára, že dňa 21.4.2015 v rozrušenom psychickom stave navštívila lekára, ako aj ďalšie lekárske správy, z ktorých vyplýva, že sa znova lieči na problémy, a to na búšenie srdca, problémy s nespavosťou, pričom tiež má problémy aj s plecom od šoférovania, nakoľko dvakrát musela dostaviť z Nemecka na Slovensko kvôli týmto veciam. Na záver svojej výpovede navrhovateľka uviedla, že pokiaľ sa týka poškriabania laku, do budovy Policajného zboru v Liptovskej Teplej išla ona, odporca a pán G.. V čase, keď ju príslušník vypočúval, odporca neoprávnene do toho zasahoval, niekoľkokrát vstúpil do miestnosti, a preto prosila konajúceho policajta, aby zabezpečil, aby ju odporca nerušil pri výsluchu. Toto nakoniec nahnevalo aj policajta, vstal a spolu s ním aj ona vyšli pred dvere a policajt sa snažil vyviesť odporcu, pričom pri tomto vyvádzaní mu navrhovateľka povedala niečo v tom zmysle, že dúfa, že nebude mať poškriabaný lak na aute, nakoľko odporca bol vtedy nahnevaný a rozčúlený a povedal: „Uvidíme“.

Právny zástupca navrhovateľky na tomto pojednávaní v plnom rozsahu zotrval na podanom návrhu a pridržal sa svojich doterajších ústnych a písomných prednesov.

Odporca vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že nie je pravdou, čo uviedla v návrhu navrhovateľka, že by sa jej mal vyhrážať a vulgárne nadávať. Tiež nie je pravda to, že jej mal poškriabať auto. Nie je pravdou, že by bol počas výsluchu vyvedený policajtom, práve naopak, on sám žiadal policajný orgán o odloženie výsluchu, nakoľko sa ponáhľal do roboty. Pri tom, ako opúšťal policajnú stanicu mu navrhovateľka povedala, aby si nenašiel auto poškriabané. Na otázky samosudcu uviedol, že nie je pravdou, že by sa mal vyhrážať navrhovateľke a uviesť znevažujúce slová na jej adresu. Proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktorým bola uložená sankcia vo výške 40,- eur, odvolanie nepodal z toho dôvodu, že chcel uchovať dobré rodinné vzťahy, nakoľko sa rodiny navštevujú. S navrhovateľkou sa nestretáva často, 15 rokov sa nevideli, nevyhľadáva ju.

Substitút právneho zástupcu odporcu na pojednávaní uviedol, že pokiaľ navrhovateľka predložila cestou svojho právneho zástupcu žiadosť adresovanú správnemu orgánu, že si uplatňuje trovy správneho konania, táto žiadosť nie opatrená žiadnou pečiatkou správneho orgánu o tom, že by toto podanie bolo správnym orgánom prijaté. Takisto nepredložila ani žiadnu odpoveď správneho orgánu. Zdôraznil, že to, čo uviedli vo vyjadrení k pojednávaniu zo dňa 18.1.2016, na tomto trvajú, t.j. o trovách správneho orgánu má rozhodnúť správny orgán. Pokiaľ odporkyňa predložila lekárske správy, väčšina z týchto správ je z marca 2015, teda zo dňa pred spáchaním skutku, ktorého sa mal dopustiť odporca, pričom k spáchaniu skutku došlo v apríli 2015. Ďalšie správy sú z júna 2015, kde je však uvedené, že navrhovateľka sa cítila v tom čase celkom dobre, boli tam nejaké problémy s nosovou sliznicou, čiže má za to, že časť týchto zdravotných ťažkostí je irelevantná a nesúvisí s prejednávaným skutkom.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojených spisov Okresného úradu Ružomberok, odbor všeobecnej vnútornej správy sp.zn. P/187/2015 a P/188/2015, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Pod sp.zn. P/187/2015-MH sa viedlo na Okresnom úrade Ružomberok, odbor všeobecnej vnútornej správy priestupkové konanie proti odporcovi, pričom Okresný úrad Ružomberok, odbor všeobecnej vnútornej správy vydal dňa 3.6.2015 rozkaz o uložení sankcie za priestupok, pričom týmto rozkazom bol odporca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým, že dňa 25.4.2015 v čase okolo 15.45 hod. na ceste pred rodinným domom č. 51 v Bešeňovej zo svojho motorového vozidla vulgárne nadával P. Q. - J., že je piča a že má po piči a že jej do chalupy jebne bombu. Za toto konanie uložil okresný úrad odporcovi sankciu, a to pokutu vo výške 40,- eur. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.6.2015 a vykonateľnosť dňa 9.7.2015. Pod sp.zn. P/188/2015 bolo vedené na Okresnom úrade Ružomberok, odbor všeobecnej vnútornej správy priestupkové konanie proti navrhovateľke, pričom Okresný úrad Ružomberok rozhodnutím sp.zn. P/188/2015-Mh zo dňa 24.8.2015 zastavil proti navrhovateľke konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa mala dopustiť tým, že dňa 20.4.2015 o 16.45 hod. na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Liptovskej Teplej uviedla pri podávaní oznámenia na Jozefa Müllera, že tento jej nadával do píč a že nech ide do piče, hoci uvedené vyjadrenia neboli pravdivé, čím mala úmysle narušiť občianske spolunažívanie nepravdivým obvinením z priestupku, nakoľko skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupok a zároveň správny orgán týmto rozhodnutím zastavil aj priestupkové konanie voči navrhovateľke, ktorého sa mala dopustiť tým, že dňa 20.4.2015 o 16.45 hod. na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Liptovskej Teplej sa vyhrážala I. C., že mu poškriabe lak na jeho motorovom vozidle Volkswagen Passat, čím mala úmyselne narušiť občianske spolunažívanie iným hrubým správaním z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo obvinenej z priestupku preukázané. Správny orgán ďalej vo výroku uznesenia uviedol, že v zmysle § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch nerozhodoval o náhrade trov konania. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22.9.2015. V priebehu priestupkového konania boli zadovážené dôkazy, pričom na základe jednotlivých dôkazov správny orgán dospel k vyššie uvedeným rozhodnutiam. Podaným návrhom sa teda navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť písomnou aj ústnou formou sa jej ospravedlniť za uvedenie nepravdivých skutočností, ktoré o nej uviedol, a za vulgárne vyhrážky. Tiež si uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy za uvedené konanie odporcu vo výške 100,- eur. Nakoľko sa v rámci priestupkového konania musela navrhovateľka dvakrát zúčastniť priestupkového konania, uplatnila si aj náhradu cestovných nákladov, ktoré musela vynaložiť z toho dôvodu, že bývala v Nemecku, pričom musela dvakrát pricestovať z Nemecka na Slovensko a späť, vo výške 400,- eur. Z dôvodu, že bola v priestupkom konaní zastúpená právnym zástupcom, uplatnila si aj náhradu trov právneho

zastúpenia v správnom konaní vo výške 545,10 eur s príslušenstvom. Odporca poprel uplatnený nárok navrhovateľkou. Uviedol, že navrhovateľke vulgárne nenadával, ani sa jej nevyhrážal, pričom uviedol, že rozhodnutie správneho orgánu nenapadol opravným prostriedkom z toho dôvodu, že chcel zachovať v rodine dobré vzťahy, nakoľko zvyšná časť rodiny sa navštevuje.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 7 ods. 1 OSP v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávnych, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní trovy konania, ktoré vznikli správnemu orgánu, znáša tento orgán. Trovy, ktoré v konaní vznikli účastníkovi konania, znáša účastník. Trovy, ktoré v konaní vznikli zúčastnenej osobe, znáša zúčastnená osoba.

Podľa § 31 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní správny orgán môže účastníkom konania, zúčastneným osobám, svedkom a znalcom uložiť, aby nahradili trovy, ktoré vznikli správnemu orgánu ich zavinením; môže im tiež uložiť, aby nahradili trovy, ktoré vznikli ich zavinením, ostatným účastníkom konania.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Podaným návrhom sa navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala ochrany osobnosti z toho dôvodu, že odporca svojím konaním, t.j. tým, že jej vulgárne nadal a že ju nepravdivo obvinil zo spáchania priestupku, zasiahol do jej práva na ochranu osobnosti, nakoľko uvedené skutočnosti sa jej hlboko dotkli a urazili ju. Súd sa teda zaoberal otázkou, či zásah odporcu je spôsobilým zásahom do osobnostných práv navrhovateľky. Pri zhodnotení spôsobilosti zásahu súd vychádzal zo záverov konštantnej judikatúry všeobecných súdov, ktoré už v minulosti kládli dôraz na mnohotvárnosť jednotlivých stránok osobnosti fyzickej osoby a rozmanitosť životných situácií, do ktorých osobnosť vstupuje. Právny poriadok Slovenskej republiky nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté chránené osobnostné práva fyzickej osoby, ale stanovuje iba znaky, resp. podmienky, pri danosti ktorých je potrebné určité konanie považovať za zásah do osobnosti. Občianska právna zodpovednosť za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka ale stanovuje iba znaky resp. podmienky, pri danosti ktorých je potrebné určité konanie považovať za zásah do osobnosti. Občianskoprávna zodpovednosť za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka predpokladá splnenie troch základných kumulatívnych a vzájomne sa prelínajúcich podmienok. Prvou podmienkou je, aby sa jednalo o neoprávnený zásah do chráneného všeobecného osobnostného práva fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý znížiť jej dôstojnosť, vážnosť a česť, ktorý ohrozuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Neoprávneným je taký zásah, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom, pričom k nemu môže dôjsť ústne, písomne, alebo aj iným spôsobom, avšak vždy musí byť jeho súčasťou rozpor so zákonom spočívajúci v tom, že ten, kto do chránených práv zasiahol, nemal na to zákonné oprávnenie a že súčasne nebol daný žiadny z dôvodov výnimočne vylučujúcich protiprávnosť zásahu. Druhým znakom, resp. podmienkou spôsobilosti zásahu do práva na ochranu osobnosti je vznik ujmy na

osobnosti fyzickej osoby (nemajetková ujma), v jej fyzickej, psychickej, morálne, resp. sociálnej integrite. O spôsobilosti takéhoto zásahu možno hovoriť len vtedy, ak zásah do dôstojnosti, vážnosti a cti fyzickej osoby je v konkrétnom prípade objektívne so zreteľom na všetky okolnosti prípadu spôsobilý ohroziť zákonom chránené hodnoty ľudskej osobnosti. Znak objektívnej spôsobilosti zasiahnuť do chránených osobnostných práv je preto daný vždy vtedy, ak ide o také konanie, ktorého dôsledky by v rovnakej situácii negatívne pôsobili na každú inú osobu ako nebezpečenstvo zníženia jej vážnosti u spoluobčanov, a tým aj nebezpečenstvo nepriaznivého ovplyvnenia jej uplatnenia v spoločnosti. Zodpovednosť za neoprávnený zásah je teda založená na objektívnom princípe, t.j. že popri neoprávnenosti zásahu do osobnosti fyzickej osoby sa nevyžaduje zavinenie pôvodcu tohto neoprávneného zásahu. Súčasne je bez významu tá skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo či išlo iba o nedbanlivostné preberanie poznatkov a ich rozširovanie. Poslednou treťou podmienkou právne relevantného zásahu do osobnosti fyzickej osoby je príčinná súvislosť na jednej strane medzi neoprávneným zásahom objektívne spôsobilým negatívne zasiahnuť do niektorej z hodnôt tvoriacich jej fyzickú a morálnu integritu a na druhej strane medzi vznikom nemajetkovej ujmy spočívajúcej v porušení alebo aspoň ohrození chránených osobnostných práv (k tomu viď. bližšie rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/180/2007 zo dňa 20.03.2007). Za nespôsobilý zásah narušiť alebo ohroziť právo chránené § 11 Občianskeho zákonníka je potrebné posúdiť hlavne v prípadoch, kedy zásah spočíval v tvrdeniach, ktoré svojím obsahom nevyvolávala obavy zo vzniku prípadného následku alebo boli prednesené za takých okolností, za ktorých nehrozilo ich zverejnenie a nemohli teda žiadnym spôsobom znížiť vážnosť občana medzi spoluobčanmi, napr. boli prednesené bez prítomnosti ďalších osôb, prípadne, ak sa nepreukázalo, že by sa tieto výroky dotýkajúce sa osobností občana dostali na známosť iným osobám. Právo na ochranu osobnosti v § 11 Občianskeho zákonníka obsahuje iba demonštratívny výpočet osobnostných práv s tým, že jednotlivé práva na ochranu osobnosti sa musia chápať len ako typické príklady.

S poukazom na vyššie uvedené kritériá preskúmania dôvodnosti návrhu na začatie konania vo vzťahu ku konaniu zo strany odporcu voči navrhovateľke súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky na aplikáciu § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto uložil odporcovi povinnosť ospravedlniť sa navrhovateľke ústnou formou ako aj písomnou formou za uvedenie nepravdivých skutočností o jej osobe do troch dní od právoplatnosti rozsudku v znení uvedenom vo výrokovej časti rozsudku. Skutočnosť, že odporca sa dopustil tohto konania voči navrhovateľke, mal súd jednoznačne za preukázanú z rozkazu o uložení sankcie za priestupok vydaného Okresným úradom Ružomberok, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 3.6.2015, ktorým bol odporca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkom v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že dňa 20.4.2015 okolo 15.45 hod. na ceste pred rodinným domom č. XX v J. zo svojho motorového vozidla vulgárne nadal navrhovateľke, že je piča, že má po piči a že do jej chalupy jebne bombu. Predmetný rozkaz o uložení sankcie za priestupok nadobudol právoplatnosť dňa 24.6.2015 a rozhodnutím správneho orgánu je súd viazaný. Konanie odporcu podľa názoru súdu znížilo občiansku česť navrhovateľky, nakoľko uvedené výroky boli prednesené v prítomnosti viacerých osôb, aj keď príbuzných navrhovateľky, avšak neboli prednesené medzi štyrmi očami. Pri prednášaní uvedených vyhrážok boli síce prítomní iba príbuzní navrhovateľky, avšak mohlo sa stať, že uvedené výroky mohli počuť i ďalšie osoby (navrhovateľkou uvedený G. D., pani G.). Tým, že jej odporca vulgárne nadal pred jej príbuznými, zasiahol do jej práva na ochranu osobnosti, nakoľko každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti pred atakmi zo strany iných osôb, tobôž keď jej odporca vulgárne nadal. Toto konanie urazilo navrhovateľku ako ženu tým bolestivejším spôsobom, že odporca je jej blízkym príbuzným. Z tohto dôvodu preto súd rozhodol o povinnosti odporcu ospravedlniť sa navrhovateľke.

V konaní bolo tiež preukázané, že pokiaľ odporca nepravdivo obvinil navrhovateľku z toho, že sa mu vyhrážala, že poškriabe lak na jeho motorovom vozidle, rozhodnutím správneho orgánu sp.zn. P/187/2015 zo dňa 24.8.2015 mal súd tiež za spoľahlivo preukázané, že konanie bolo voči navrhovateľke zastavené, pretože jej nebolo spáchanie priestupku preukázané a tiež bolo aj zastavené konanie o skutku, ktorého sa mala navrhovateľka dopustiť tým, že mala nepravdivo obviniť odporcu, že jej nadával do píč a že nech ide do piče, čím mala úmyselne narušiť občianske spolunažívanie iným hrubým správaním, pretože skutok, o ktorom sa konalo, nebol priestupkom. Predmetné rozhodnutie správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť dňa 22.9.2015. I z tohto rozhodnutia bolo teda, že odporca nepravdivo obvinil navrhovateľku zo spáchania priestupku a z vyhrážania, že mu poškriabe lak na jeho motorovom vozidle. Súd návrhu teda aj v tejto časti vyhovel a zaviazal odporcu ospravedlniť sa ústnou aj písomnou formou navrhovateľke.

Ďalšou časťou návrhu si navrhovateľka uplatnila voči odporcovi právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100,- eur s príslušenstvom. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch súdom v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok, t.j., ak a) morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nedostačujúce a b) neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Pri určení výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch súd v zmysle § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka ex offo vychádza z dvoch taxatívne ustanovených kritérií, t.j. a) závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy a b) okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo (viď rozsudok NS SR z 28.04.1998, sp.zn. 1Cdo/89/1997). Podľa ustálenej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je objektívnym kritériom posúdenia vhodnosti priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zistenie, či by v konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom na jej intenzitu, rozsah a trvanie ako závažnú pociťoval každý, kto by sa nachádzal na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby (viď uznesenie ÚS SR z 13.04.2011 sp.zn. III. ÚS 154/2011-15). Pokiaľ ide o vyjadrenie miery, akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť osoby v spoločnosti, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom, či inom prostredí fyzickej osoby. V prípade, ak sa dostatočne preukáže reakcia svedčiaca o znížení dôstojnosti alebo vážnosti spoločnosti v značnej miere v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka, môže byť fyzickej osobe výnimočne subsidiárne priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/15/2003). Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že intenzita zásahu odporcu do osobnostných práv navrhovateľky nedosiahla taký stupeň, s ktorým by platné právo spájalo priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd má za to, že samotné potrestanie odporcu správnym orgánom, keď mu bola uložená peňažná sankcia vo výške 40,- eur, je postačujúce. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že medzi účastníkmi konania je blízky príbuzenský vzťah. Slovný atak zo strany odporcu na navrhovateľku nemal žiadny negatívny vzťah k postaveniu navrhovateľky na verejnosti, v práci alebo v inej sociálnej oblasti. Aj keď si uplatňuje nárok nemajetkovej ujmy v nízkej výške, samotná skutočnosť, že odporca bol potrestaný a uznaný vinným zo spáchania priestupku, postačuje ako primerané zadosťučinenie za konanie odporcu.

Navrhovateľka si ďalej podaným návrhom uplatnila aj právo na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 545,10 eur s príslušenstvom, ktoré jej vznikli tým, že v správnom konaní bola zastúpená právnym zástupcom, pričom jej spáchanie priestupku nebolo preukázané, nakoľko konanie boli voči nej zastavené. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia OSP vyplýva, že v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávnych, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. V tomto ustanovení je teda vymedzená právomoc všeobecných súdov a je uvedené, ktoré veci súdy prejednávajú v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ si teda navrhovateľka uplatnila podaným návrhom právo na uplatnenie trov právneho zastúpenia, ktoré vznikli v priestupkovom konaní, teda v správnom konaní, súd konanie o tomto nároku navrhovateľky zastavil, nakoľko zistil, že súd nemá právomoc rozhodovať o trovách právneho zastúpenia, ktoré vznikli v správnom konaní. Z tohto dôvodu preto konanie súd v dôsledku nedostatku právomoci zastavil, pričom po právoplatnosti rozhodnutia v tejto časti bude uvedený nárok postúpený Okresnému úradu Ružomberok, odbor všeobecnej vnútornej správy na ďalšie konanie. Navrhovateľka sa síce bránila, že predložila správnemu orgánu vyčíslenie trov právneho zastúpenia v priestupkovom konaní, a že správny orgán nemohol o týchto trovách rozhodnúť, avšak ohľadom tejto skutočnosti nepredložila žiadny dôkaz. Súdu neosvedčila, že by skutočne predložila správnemu orgánu vyčíslenie trov právneho zastúpenia v priestupkovom konaní. Podanie, ktoré predložila, predstavuje vyčíslenie trov právneho zastúpenia a bolo opatrené pečiatkou správneho orgánu, t.j. že by bolo prijaté na ďalšie konanie. Vzhľadom k tomu, že o trovách správneho konania môže rozhodnúť len správny orgán, súd rozhodol o zastavení konania z dôvodu nedostatku právomoci a postúpení tohto nároku príslušnému orgánu.

Navrhovateľka si tiež uplatnila aj cestovné vo výške 400,- eur s príslušenstvom vzhľadom ku skutočnosti, že v rámci priestupkového konania, ktoré bolo vedené pod sp.zn. P/188/2015 na Okresnom úrade v Ružomberku, odbor všeobecnej vnútornej správy sa musela dvakrát dostaviť na konanie k tomuto správnemu orgánu, pričom v tom čase bývala v Nemecku, konkrétne v meste Oberursel, a teda v dňoch 15.7.2015 a 24.8.2015 musela vycestovať z Nemecka na Slovensko kvôli priestupkovému konaniu. Ohľadom skutočnosti, že navrhovateľke vznikli cestovné náklady súvisiace s týmito cestami, predložila navrhovateľka iba svoje čestné prehlásenie, kde uviedla, že cestovala autom Škoda Superb Combi,

pričom jedným smerom absolvovala 1030 km, takže pohonné látky na 4120 km ju vyšli na 400,- eur. Okrem tejto skutočnosti však nepredložila navrhovateľka žiadny iný dôkaz, nepredložila dôkaz o tom, že je vlastníčkou alebo užívateľkou vyššie uvedeného motorového vozidla, že čerpala pohonné hmoty a že jej cestovné náklady v takejto výške vznikli. Takisto neuviedla, ako dospela k výpočtu uvedených cestovných nákladov. Oproti tomu právny zástupca odporcu uviedol, že pojednávania dňa 15.7.2015 sa nezúčastnila, tohto sa zúčastnil iba jej právny zástupca, a teda spochybnil jej cestu na Slovensko dňa 15.7.2015. Navrhovateľka na toto tvrdenie uviedla, že túto cestu absolvovala z dôvodu porady so svojím právnym zástupcom. V občianskom súdnom konaní platí povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná, t.j. ak účastník niečo tvrdí, musí to aj dokázať. Keďže ohľadom výšky cestovných nákladov a samotných ciest vykonaných z Nemecka na Slovensko navrhovateľka okrem čestného prehlásenia nepredložila žiadny iný dôkaz, súd má za to, že neuniesla dôkazné bremeno v tejto časti, a preto súd návrh v tejto časti ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ si teda navrhovateľka uplatnila voči odporcovi právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100,- eur a cestovné vo výške 400,- eur, súd návrh ako nedôvodný v týchto častiach zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že o týchto bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na ust. § 151 ods. 3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.
Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) - ktorému súdu je určené; kto ho robí; ktorej veci sa týka a čo sleduje; musí byť podpísané a datované; je potrebný počet rovnopisov a s prílohami, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné - ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy - uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci,
c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností,
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a/,f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.
Podľa § 251 ods. 1 OSP ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.